

شاکری غون نرذ فقیر میداند که عا بران جاه و مال خود
 درین کشته حال را نمیشنوند لیک کوم حد شرخوشی بی
 برسد امید از کفان نی و اگر چنانچه لصدت علی کرده
 اطاعت آنحضرت را نمودید دنیا را با خودت سپوز کرده
 علاج معاق قات قویلی و میگردن که از لایح تو چندی شده
 سلطنت لبر و سلطنت از قاف زمان است در ایام مراد علی الهی
 نیست

بسم الله الرحمن الرحیم

نفران تو سر و فرکی بکنند و از ما ملند از نام تو از فر کز کنان
 پاریت از آن بر چه بود در کف
 عیب خود را که خضر و سجارا
 لعلت ج روح که جیاف از آنرا

ما حجت اللهم
 عیان ز لباس خودی
 هموار بسند فاعت
 کربان بحر جوی خندان
 محرم لطراف کعبه دل
 نه در غم ملک و مال دنیا
 علاج به بحر سپو ماهی
 دارم کسب عفو هر چند
 چون نوری سخته از آرزو
 و اگر چه سید را م خرد اند در دنیا داران مال را چه کسب
 رحمت خود میداند در خست مرافقه خندان که کفان چه
 شاکری غون